

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

VI. Ludovicus Pius & Carolus Calvus suis beneficiis cumularunt avorum
patrumque dona.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

Anastasio in vita
Stephani III. de
Legato Longobardorum
ad papam
Pauli I. in
Cod. Carolino.

Longobardorum avaritia, & ambitio. Quare postquam Legato denuntiasset se bellum adeo arduum non suscepisse nisi in B. Petri honorem, donationem scriptam Exarchatus Romam transmisit anno septingentesimo sexagesimo octavo. Contenderunt per aliquot annos à Pippino Constantinopolitani missis Legatis ut res donatas Imperio restitueret, sed immotus permansit, eam præcipue ob causam, quòd fide Christiana à Græcis violata, tuta sub illorum principatu esse non posset Ecclesia Romana, quemadmodum illi per epistolas suas identidem suggerebant Stephanus III. & Paulus Pontifices. Donatio verò Pippini ita pœnitenda non erat, quin tres provincias, Picenum, Flaminiam, & Æmiliam, & in iis viginti præcipuas civitates complecteretur, enumeratas ab Anastasio & à Stephano; in quibus Ravenna, Ancona, Bononia, & Ferraria eminebant. Desiderij Longobardorum Regis ultimi audacià iterum mota sunt arma in Adrianum Pontificem; Ferrara, Faventia, Comaclum occupata; jamque Desiderius Urbij infestus minatur. Pontifex, in illa rerum calamitate, patriæ donationis eviersionem à Carolo Magno Francorum Rege petit; atque ita Desiderij impietas, Gallorum arma in se provocavit: qui regni fortunam Ticini secum obsessam, deditione tandem in Carolum transtulit anno septingentesimo septuagesimo tertio. Novo regno auctus Carolus, non solum primam Pippini beneficentiam confirmavit, sed immensis quoque largitionibus eam variis temporibus amplificavit; ut testantur Anastasius & Adriani epistolæ. Tusciam solidam cum insula Corsica, Capuanam provinciam sive Campaniam, Beneventanum & Spoletanum Ducatus, & provincias Venetiarum & Istriæ, antiquis donationibus adjunctis: quæ hodie in varias dynastias discripta, à Romana Ecclesia per temporum injuriam ferè omnia abjudicata sunt. Tuscia à Ducibus Florentinis majori ex parte occupatur, Corsica à Ianuensibus; Venetiarum & Istriæ provincias Respublica Venetorum & Austriaca domus partitæ sunt. Neapolim, Campaniam, Aprutios, & Apuliam retinet quidem Hispanus, sed feudi jure, in quo Gallicanæ liberalitatis vestigia supersunt. Existimabit fortè aliquis munificentia illius omne decus in Pippinum & Carolum ita redundasse, ut in hodiernos Reges nihil præter honestam recordationem derivari possit; ideòque ut obstrictam quidem Romanam sedem summis Caroli Magni beneficiis nullus diffiteri possit, ita propagatum in hanc usque ætatem obligationis hujus

vinculum non sine pudendæ adulationis suscipione dici possit videatur. Sed cum donationes modum, conditionem, & legem accipiant quas donator dicere voluerit tempore contractus; videndum est an id fuerit Pippini & Caroli consilium, ut in futurum quoque regno suo prospicerent. Sanè inveniemus, ut perpetuum erat beneficium, neque iis quæ usu consumuntur rebus mobilibus, aut quæ functionem accipiunt in suo genere, sed rebus soli, & immobili provincialium possessione constabat, ita quoque Pippinum & Carolum aternam expectasse, in gratiam regni Francorum, naturalem ad aternam obligationem. Eam verò legem à Pippino dictam, ut res donatæ pignus quoddam essent aternum mutua inter Romanam sedem regnumque Francorum benevolentia, docet Paulus Papa in epistola ad Pippinum. Laudata enim ejus Principis constantia, quòd Græcorum munera respuisset, & donorum suorum perennitatem Ecclesiæ Romanæ spondidisset, subjungit:

De nostra itaque puritate & dilectione, quam erga vos & cunctum à Deo protectum regnum Francorum habere dinoscimur, credimus jam vos plenè esse satisfactos. Pro quo, & ampliori certificatione, Deum cæli testem proferentes, in eos caritatis dilectione, quam cum sancte recordationis domno & germano nostro beatissimo Stephano Papa, & per eum cum omnibus Pontificibus, vos, vestraque suboles, & cuncta vestra proles, atque universum regnum Francorum, usque in finem seculi conservare spondidistis, & nos etiam atque nostros successores Pontifices constemur esse permanuros, pro exaltatione sanctæ Dei Ecclesiæ, & fidei orthodoxæ defensione. Caroli quoque consilium luculentè explicat Anastasius, si rectè ejus verba capio, cum donationis suæ instrumentum corpori B. Petri manibus suis imposuisse dicit, *pro firmissima cautela, & aterna nominis sui & regni Francorum memoria.*

VI. Ludovicus Pius Imperator beneficia patris & avi Sardinia & Sicilia donatione cumulavit: cui dono hanc legem addidit, ut electi Pontifices post consecrationem suam Legatos suos ad Reges Francorum mittant, qui inter eos amicitiam, caritatem, & pacem socient, ut ille loquitur. Reliquam Apuliæ partem & Calabriam à Sarracenis & Græcis Ludovici II. armis ereptam Carolus Calvus Romanæ Ecclesiæ concessit, ut testantur Annales Fuldenses, unà cum mero jure supremi dominij, sine confortio Imperatorum retinendo. *Ab illo autem die,* inquit Eutropius Longobardus, *honorificas consuetudines regia dignitatis nemo Regum, nemo Imperatorum adquisivit.*

Paulus Papa ep. 26. in Cod. Carolino.

Anast. in vita Hadr. 14.

Leo Hoff. c. 18 lib. 1. Chron. Calim. Gratianus d. 63.

Annales Fulden. s. anno 876.

Eutropius Longobardus c. 10 a Gualdo.